

Gedächtnis

Das Gedächtnis ist ein materieller Block und Faktor des materiellen Bewusstseins, das bei Mensch und Tier und bei anderen gedächtnisbesitzenden Lebensformen die Fähigkeit aufweist, Wahrnehmungen aller Art sowie Erfahrungen, Erlerntes, Erlebtes, Gehörtes, Gefühltes und durch das Sinnvermögen aufgenommene Informationen aller Art zu speichern und später dem Materiell-Bewusstsein wieder zu vergegenwärtigen. Also vermag das Gedächtnis früher gespeicherte Informationen aller Art je nach Belieben der betreffenden Lebensform wiederzugeben, wobei das Materiell-Bewusstsein jenen notwendigen Faktor darstellt, der durch entsprechende Abrufimpulse an das Gedächtnis dieses dazu veranlasst, die gewünschten und darin gespeicherten Informationen freizugeben, die dann direkt aus dem Gedächtnis in das Materiell-Bewusstsein gelangen und der Lebensform somit bewusst werden.

Das Gedächtnis ist fähig, jegliche Art von Informationen zu speichern, so also z.B. Wahrnehmungen, Erfahrungen, Erlerntes und Erlebtes rein materieller Form wie aber auch halbmaterieller und rein psychischer, gefühlsmässiger oder sinnvermögender Form. Auch die in den halbmateriellen Psyche-Gefühlsbereich ausgestrahlten Empfindungsimpulse des geistigen Empfindens werden durch das Feingefühl vom Gedächtnis registriert und in diesem gespeichert, wodurch es z.B. dem Menschen möglich wird, durch das Gedächtnis auch im Materiell-Bewusstsein Empfindungen aus dem Geist-Empfindungsbereich aufzunehmen.

Da das Gedächtnis ein rein materieller Faktor des materiellen Bewusstseins darstellt, so ist dieses also auch vergänglich und dem Werden und Vergehen eingeordnet. Das bedeutet, dass das Gedächtnis mit dem Tode der Lebensform aufhört in materieller Form zu existieren. Das bedeutet nun aber in keiner Art und Weise, dass die gespeicherten Informationen ebenfalls einfach erlöschen würden, denn diese werden wahrheitlich impulsartig in Schwingungsform bereits resp. zugleich mit der Speicherung im Gedächtnis an die Speicherbänke (Akasha Chronik) über-

Pamäť

Pamäť je materiálny blok a faktor materiálneho vedomia, ktorý má u človeka, zvierat a iných pamäť vlastniacich životných foriem schopnosť ukladať vnemy akéhokoľvek druhu ako i skúsenosti, to čo bolo naučené, zažité, počuté, pocitované a informácie zachytené prostredníctvom zmyslov a neskôr ich materiálnemu vedomiu opäť sprítomniť. Pamäť teda môže predtým uložené informácie akéhokoľvek druhu podľa želania zodpovedajúcej životnej formy reprodukovať, pričom materiálne vedomie predstavuje onen potrebný faktor, ktorý prostredníctvom zodpovedajúcich impulzov odvolávajúcich sa na pamäť ju prinúti k tomu, aby uvoľnila želané a v nej uložené informácie, ktoré sa potom dostanú priamo z pamäti do materiálneho vedomia a tým sa stávajú pre životnú formu uvedenými.

Pamäť je schopná ukladať každý druh informácií, tak napr. vnemy, skúsenosti, naučené, počuté a zažité a to čisto materiálnej povahy ako i tiež polomateriálnej a čisto psychickej, pocitovej alebo zmyslovej povahy. Tiež pocitové impulzy duševného pocitovania vyžarované do polomateriálnej psychicko-pocitovej oblasti sú prostredníctvom citlivosti pamäte registrované a v nej ukladané, prostredníctvom čoho je napr. človeku umožnené na základe pamäti tiež v materiálnom vedomí zachytávať pocity z duševno-pocitovej oblasti.

Pretože pamäť predstavuje čisto materiálny faktor materiálneho vedomia, je táto teda tiež pominuteľná a je zaradená ku kategóriám vzniku a zániku. To znamená, že pamäť prestane smrťou životnej formy existovať. To ale neznamená, že uložené informácie budú tiež jednoducho vymazané, lebo tieto sú odovzdávané primerane impulzom vo forme záchvevov do zásobného banku (Akasha Chronik) súčasne s ukladaním do pamäti, prostredníctvom čoho sú prakticky preformované k večnej trvanlivosti a stálosti. Až

mittelt, wodurch sie praktisch zur ewigen Haltbarkeit und Beständigkeit umgeformt werden. Dadurch erst wird es auch möglich, dass Rückerinnerungen jeglicher Art in späteren Leben wieder wach werden, wenn ein Mensch z.B. reinkarniert hat und durch seinen neuen Körper über ein neues und frisches Gedächtnis verfügt, das er während seines Lebens wieder neu formt und darin unzählbare neue Informationen speichert.

Sehr zu beachten ist, dass das Gedächtnis vom ersten Lebenstage einer Lebensform an bis zu deren Ende durch den materiellen Tod immer gleich hochleistungsfähig bleibt und keinerlei Einbusse im Bezüge auf die Gedächtnisstärke aufweist. Kommen jedoch trotzdem 'Gedächtnistrübungen' zustande, wie das vielfach der Fall ist beim Menschen, dann stellt das nicht eine Trübung oder ein Nachlassen des Gedächtnisses dar, sondern es handelt sich einzig und allein darum, dass vom Bewusstsein aus das Gedächtnis nicht mehr angesprochen werden kann, weil das materielle Bewusstsein eben vollgepfropft ist mit Dingen und Undingen, die eine Kommunikation mit dem Gedächtnis verhindern. So wird das Gedächtnis vom Bewusstsein her praktisch mit Unrat und Unbill überlagert, wodurch die gegenseitige Kommunikation zusammenbricht. Die Gründe der Kommunikationsstörung und Kommunikationsverhinderung durch das Materiell-Bewusstsein können vielerlei Art sein, jedoch sind sie immer derart geformt, dass sie eine Verbindung mit dem Gedächtnis verhindern. Tiefe Trauer oder physische Schmerzen können so also ebenso den nachteiligen Faktor bilden und die Verständigung zwischen Bewusstsein und Gedächtnis stören, wie auch Sorgen und Kummer, Liebe und Hass, Bewusstseinsverwirrung, psychische Not und Krankheit, bewusstseinsmässige Liederlichkeit und Mutwilligkeit, Hörigkeit, Bewusstseinstrübung durch Alkohol, Drogen, Medikamente und Nikotin usw. usf. Niemals ist es also das Gedächtnis selbst, das in seiner eigenen Leistungsfähigkeit beeinträchtigt würde, sondern bei einer Gedächtnisschwäche trägt immer das Materiell-Bewusstsein die Schuld daran, weshalb die gedächtnisschwächenden Faktoren stets einzig und allein beim materiellen Bewusstsein zu suchen sind, das mit Unrat und Unbill usw. die Kommunikation mit dem Gedächtnis herabsetzt oder gar völlig verhindert.

prostdredníctvom toho stáva sa tiež možným, že spomienky akéhokoľvek druhu sa v neskoršom živote znovu prebúdzajú, keď človek napr. reinkaroval a prostredníctvom jeho nového tela disponuje novou a čerstvou pamäťou, ktorú on počas jeho života znovu nanovo formuje a ukladá do nej nespočítateľné nové informácie.

Veľmi musí byť prihliadané na to, že pamäť zostáva od prvého dňa života istej životnej formy až do jej konca prostredníctvom materiálnej smrti rovnako schopná vysokého výkonu a nevykazuje žiadne straty vo vzťahu k sile pamäti. Ak však napriek tomu príde k "zakaleniu pamäti", ako je to často prípad u človeka, potom to nepredstavuje zakalenie alebo oslabnutie pamäti, ale jedná sa jedine o to, že pamäť nemôže byť viac zo strany vedomia oslovená, pretože materiálne vedomie je napchaté vecami a nevecami, ktoré zabraňujú komunikácii s pamäťou. Tak je pamäť zo strany vedomia prakticky prekryvaná nečistotou a príkorím, čím vzájomná komunikácia stroskotáva. Príčiny rušenia komunikácie a jej zamedzenia prostredníctvom materiálneho vedomia môžu byť rozličného charakteru, avšak vždy sú formované takým spôsobom, že zamedzia spojenie s pamäťou. Hlboký smútok alebo psychické bolesti môžu tak isto tvoriť nevýhodný faktor a rušiť dorozumievanie sa medzi vedomím a pamäťou, ako i tiež starosti a zármutok, láska a nenávisť, pomätenosť vedomia, psychická núdza a choroba, uvedomovaná nedbanlivosť a svojvôľa, poddanosť, zakalenie vedomia alkoholom, drogami, liekmi a nikotínom atď. Nikdy to teda nie je iba pamäť samotná, ktorá je obmedzovaná v jej vlastnej výkonnosti, ale pri slabosti pamäti nesie vždy materiálne vedomie vinu na tom, prečo sa faktory oslabujúce pamäť musia vždy hľadať jedine u materiálneho vedomia, ktoré nečistotou a príkorím atď. komunikáciu s pamäťou brzdí alebo ju úplne zamedzuje.

Pamäť nie je tiež faktor toho, že by po smrti fyzickej formy vlozenej do duševnej oblasti túto opustila za tým účelom, aby sa po naj-

Das Gedächtnis ist also auch nicht ein Faktor dessen, dass dieses mit dem physischen Tode der Lebensform diese in den Geistbereich eingebettet verlassen würde, um nach der nächsten Inkarnation wieder aktiv zu werden. Das Gedächtnis des materiellen Bewusstseinsbereiches bildet einen materiellen Block und Faktor für sich, der auf rein materiellen Prinzipien und Grundlagen beruht, wie dies auch für das materielle Bewusstsein gilt. Wohl weist der Geistbereich selbstverständlich ein Gegenstück geistiger Form auf, doch haben die beiden Gedächtnisformen nichts miteinander zu tun, denn sie sind ihren eigenen Bewusstseinsformen eingeordnet und haben keinen direkten Kontakt miteinander, so also das geistige Gedächtnis einzig und allein dem geistigen Bewusstsein zugeordnet ist, während das materielle Gedächtnis zum Block des materiellen Bewusstseins gehört. Daraus geht hervor, dass das materielle Bewusstsein also keine Jenseitswanderung vornimmt und dazu auch nicht fähig wäre, sondern dass es tatsächlich mit dem Tode des physischen Körpers ebenfalls vergeht.

Da das Gedächtnis auch mit den Gefühlen resp. mit dessen Informationen versorgt wird, so ergibt sich daraus, dass durch das Gedächtnis jeweils auch die gegenwärtigen Erlebnisse als charakteristische gefühlshafte Tönungen auftreten, was den sogenannten intentionalen Aspekt des Gedächtnisses ergibt. Früher Erlebtes kann daher bei einer späteren Erinnerung mit überaus unterschiedlichen und sehr vielfältigen Gefühlstönungen wiedererlebt werden.

Das Gedächtnis ist in sich selbst als Dreierfaktor zu sehen, der aus einem Ultrakurzzeit-Gedächtnis (UZG) sowie aus dem Kurzzeit-Gedächtnis (KZG) und dem Langzeit-Gedächtnis (LZG) besteht. Diese drei Gedächtnis-Formen üben drei verschiedene Funktionen aus, die folgendermassen zu beschreiben sind:

Das Ultrakurzzeit-Gedächtnis nimmt Informationen auf, die in etwa bis zwanzig Sekunden abrufbar sind, wonach sie dann 'abgelegt' und soweit 'vergessen' werden, dass sie nur noch mit ungeheurer Mühe wieder abgerufen

bližšej inkarnácii stala opäť aktívnou. Pamäť oblasti materiálneho vedomia tvorí sama o sebe materiálny blok a faktor, ktorý spočíva na čisto materiálnych princípoch a základoch, tak ako to platí i pre materiálne vedomie. Zaiste je duševná oblasť samozrejme doplnkom duševnej formy, avšak predsa obe formy pamäti nemajú navzájom nič spoločné, lebo sú priradené ich vlastným formám vedomia, tak je teda duševná pamäť priradená jedine k duševnému vedomiu, pokým materiálna pamäť patrí k bloku materiálneho vedomia. Z toho vyplýva, že materiálne vedomie nerobí žiadne putovanie na druhý svet a nebolo by toho ani schopné, ale sa skutočne so smrťou fyzického tela pomíne.

Pretože pamäť je tiež pocitmi resp. s ich informáciami zásobovaná, tak vyplýva z toho, že prostredníctvom pamäti práve aj súčasné zážitky vystupujú ako charakteristické pocitové zafarbenia, z ktorých vyplýva takzvaný intencionálny aspekt pamäti. Predtým prežité môže byť preto pri neskoršej spomienke opäť prežívané s rozličnými a veľmi rozmanitými pocitovými zafarbeniami.

Pamäť samu osebe treba vidieť ako trojfaktor, ktorý pozostáva z ultra-krátkodobej pamäti (UZG), ako i z krátkodobej pamäti (KZG) a dlhodobej pamäti (LZG). Tieto tri formy pamäti vykonávajú tri rozličné funkcie, ktoré môžu byť popísané nasledovným spôsobom:

Ultra-krátkodobá pamäť zachytáva informácie, ktoré sú asi do dvadsiatich sekúnd vyvolateľné, po čom sú potom "odložené" a sú do takej miery "zabudnuté", že môžu byť späť vyvolané a môžu sa dostať do vedomia iba s nesmiernou námahou, ak sa to ešte vôbec podarí.

Krátkodobá pamäť ukladá spravidla informácie iba nanajvýš asi do 2 hodín, pričom je treba

werden und ins Bewusstsein gelangen können, wenn dies überhaupt noch gelingt.

Das Kurzzeit-Gedächtnis speichert in der Regel Informationen nur bis höchstens ca. 2 Stunden, wobei jedoch zu beachten ist, dass das Kurzzeit-Gedächtnis durch Stoffe negativ beeinflusst werden kann, wodurch dieses praktisch blockiert wird und zugleich keine Übernahme/Übergabe an das Langzeit-Gedächtnis stattfindet. Solche Stoffe sind vielerlei Art, wie z.B. das Antibiotikum Puromycin, die die Eigenschaft haben, die Verbindung (Synthese) der Ribonukleinsäure (RNS) zu blockieren.

Das Langzeit-Gedächtnis nimmt Informationen aller Art auf, die lebenslang gespeichert werden. Die Informationsaufnahme aus dem Kurzzeit-Gedächtnis kann jedoch beeinträchtigt oder verhindert werden, wie bereits erklärt wurde, wenn gewisse Stoffe ins Spiel kommen, die die Proteinsynthese blockieren. Dies tritt jedoch nur in Erscheinung für Übergaben-Übermittlungen von Informationen aus dem Kurzzeit-Gedächtnis an das Langzeit-Gedächtnis. Bereits im Langzeit-Gedächtnis gespeicherte Informationen aller Art werden nicht davon betroffen.

Das Gedächtnis sitzt im Grosshirn. Was dabei wissenschaftlich erwiesen sein dürfte ist das, dass die Zellen der Grosshirnrinde für die Bewahrung bewusster Gedächtnis-Inhalte in spezieller Form zuständig sind, während der Hippokampus, einer der entwicklungsgeschichtlich ältesten Teile des Grosshirns, massgebend für die Übernahme von allen Informationen aus dem Kurzzeit-Gedächtnis in das Langzeit-Gedächtnis verantwortlich

brať do úvahy, že krátkodobá pamäť môže byť negatívne ovplyvňovaná prostredníctvom látok, čím je táto prakticky blokovaná a zároveň sa neuskutočňuje predávanie a preberanie do dlhodobej pamäti. Také látky sú rôzneho druhu, ako napr. antibiotikum Puromycin, ktoré majú tú vlastnosť, že blokujú spojenie (syntézu) ribonukleonovej kyseliny (RNS).

Dlhodobá pamäť zachytáva informácie všetkých druhov, ktoré sú doživotne ukladané do pamäti. Zachytenie informácií z krátkodobej pamäti môže byť však obmedzené alebo zamedzené, ako už bolo vysvetlené, ak prídu do hry isté látky, ktoré blokujú syntézu proteínov. Toto sa však zjavuje iba pri predávaní a sprostredkovaní informácií z krátkodobej pamäti do dlhodobej pamäti. Informácie, ktoré sú už uložené v dlhodobej pamäti nie sú tým postihnuté.

Pamäť sídli vo veľkom mozgu. Čo by pri tom mohlo byť vedecky dokázané je to, že bunky kôry veľkého mozgu sú zodpovedné za uchovávanie uvedomených obsahov pamäti v špeciálnej forme, pokým hypothalamus, jeden z vývojovo najstarších častí veľkého mozgu, je smerodajne zodpovedný za preberanie všetkých informácií z krátkodobej pamäti do dlhodobej pamäti. Ak sa hypothalamus poškodí alebo poruší, potom je preberanie a ukladanie značne obmedzené alebo dokonca absolútne nemožné. Keď sú časť alebo dokonca viaceré časti veľkého mozgu poškodené alebo zničené, potom prichádza k prípadu, že pamäť je v dôsledku utrpených škôd neostrá a nepresná, má medzery a je nesúvislá alebo je dokonca vôbec ne-

ist. Wird der Hippokampus beschädigt oder zerstört, dann wird die Übernahme und Speicherung gravierend beeinträchtigt oder gar absolut unmöglich. Wird ein Teil oder gar mehrere Teile der Grosshirnrinde resp. der Oberflächenpartie des Grosshirns beschädigt oder zerstört, dann tritt der Fall ein, dass das Gedächtnis infolge des erlittenen Schadens unschärfer und ungenauer, lückenhaft und sprunghaft oder gar völlig unbrauchbar wird. Ein Fall, der jedoch niemals eintreten kann, wenn keine Verletzung oder Zerstörung an der Oberflächenpartie des Grosshirns erfolgt. Andernfalls vermag nur eine Gedächtnistrübung einzutreten, wenn das materielle Bewusstsein Unrat und Unbill aussendet, wodurch die Kommunikation mit dem Gedächtnis nicht mehr erfolgen kann, wie bereits erklärt wurde. Bei Beschädigung oder Zerstörung der Oberflächenpartie des Grosshirns werden Gedächtnis-Inhalte einfach gelöscht, wobei diese Inhalte jedoch nicht genau zu beschreiben sind, weil nicht festgelegt werden kann – wenigstens bis anhin nicht – welche Grosshirnrindeteile welche Informationen beherbergen.

Das Gedächtnis ist nicht nur ein Faktor, der durch die Grosshirnrinde getragen wird, denn im weiteren spielen auch noch sehr viele Nervenzellen und deren Synapsen eine massgebende Rolle. Darüber wissen die Lexikaner folgendes zu berichten:

Das Gedächtnis ist auch als ein gleichzeitig von vielen Nervenzellen und deren Synapsen getragener Prozess anzusehen. Dabei scheint die Bewahrung ähnlich wie bei einem Hologramm zu funktionieren: Die Information wird durch Überlagerung (Interferenz) zweier oder mehrer Informationskreise gespeichert, z.B. durch Überlagerung von Gesehenem mit Gehörtem, von Gelesenem mit bereits Gewusstem usw. Diese Theorie erklärt, weshalb das Lernen leichter fällt, wenn mehrere 'Eingangskanäle' zugleich beteiligt sind (diese Eingangskanäle werden in der Wissenschaft den Sinnen gleichgesetzt. Anm. Billy). Ebenso würden Wieder-

použitelná. Je to prípad, ktorý však nikdy nemôže nastať, ak neprišlo k zraneniu alebo poškodeniu povrchovej časti veľkého mozgu. V inom prípade dochádza iba k zakaleniu pamäti, keď materiálne vedomie vysielala zle a nedostatočne, na základe čoho nemôže nastať komunikácia s pamäťou, ako už bolo vysvetlené. Pri poškodení alebo porušení povrchovej časti veľkého mozgu sa obsahy pamäti jednoducho zmažú, pričom však nemusia byť tieto obsahy presne popísané, pretože nemôže byť zistené – aspoň doteraz nie – ktoré časti kôry veľkého mozgu ktorým informáciám poskytujú prístrešie. Pamäť nie je iba faktor, ktorého nositeľom je kôra veľkého mozgu, pretože v ďalšom zohráva určujúcu úlohu tiež množstvo nervových buniek a ich synapsy.

O tom môžu lexikológovia referovať nasledovné:

Pamäť musí byť tiež považovaná za proces, ktorého nositeľom sú mnohé nervové bunky súčasne s ich synapsami. Pritom sa zdá, že uchovávanie informácií funguje podobne ako pri holograme: Informácia je ukladaná prostredníctvom interferencie (vzájomného prenikania) dvoch alebo viacerých informačných kruhov, napr. prostredníctvom interferencie videného a počutého, čítaného a uvedomovaného atď. Táto teória vysvetľuje, prečo je učenie ľahšie ak sú zúčastnené viaceré "vstupné kanály" (tieto vstupné kanály sú vo vede postavené na roveň so zmyslami, poznámka od Billyho). Takisto by opakovania zostrili "hologram" a obsah pamäti by urobili ľahšie vyvolateľným; pozornosť pritom predstavuje istý filter, ktorý prepustí iba tie podráždenia, ktoré patria k práve posudzovanému.

holungen das 'Hologramm' verschärfen und den Gedächtnis-Inhalt besser abrufbar machen; die Aufmerksamkeit stellt hierbei gewissermaßen einen Filter dar, der nur die Reize hindurchlässt, die zu dem gerade Betrachteten gehören.

Die Hypothese, elektrische Erscheinungen des Ultrakurz-Gedächtnisses würden Erbsubstanz (DNS) dazu veranlassen Überträgersubstanz (RNS) herzustellen und nach deren Vorschrift Proteine zu synthetisieren, erklärt ebenfalls die Wirkung von Wiederholungen beim Lernen (hierbei wird eben sehr viel mehr Protein gebildet); sie erklärt aber zugleich, dass bestimmte Verhaltensweisen und auch Gedächtnis-Inhalte mit der DNS vererbt werden können.

Eine andere Hypothese nimmt an, dass beim Lernen bestimmte Nervenzellen durch besonders gut leitende Nervenverbindungen oder neue Synapsen verknüpft werden und z.B. Wiederholungen diese Bahnen gewissermaßen 'einschleifen'.

Auf jeden Fall hinterlassen Gedächtnis-Inhalte Spuren im Gehirn (Engramme). Der dem Gedächtnis gegenläufige Vorgang ist das Vergessen, doch ist dieser Vorgang noch völlig ungeklärt, wobei jedoch sicher ist, dass Inhalte des Langzeit-Gedächtnisses nicht immer ins Bewusstsein gerufen werden können; in Hypnose dagegen sind oft bereits 'vergessene' Gedächtnis-Inhalte aber doch noch abrufbar.

Soweit die Lexikaner, die auch deutlich darauf hinweisen, dass die heutige Wissenschaft noch sehr viele Dinge zu ergründen hat und vielen Geheimnissen noch nicht auf die Spur gekommen ist. Dabei ist hier besonders das 'Vergessen' angesprochen, das die

Hypothese, že elektrické úkazy ultrakrátkej pamäti by dávali podnety vrodenej (DNS) substancii, aby vyrábala substanciu prenášania (RNS) a podľa jej predpisu syntetizovala proteíny, vysvetľuje tiež pôsobenie opakovaní pri učení (pri tomto sa tiež vytvára veľa proteínu); horeuvedená hypotéza vysvetľuje zároveň, že určité spôsoby správania a tiež obsahy pamäti môžu byť s DNS vrodené.

Iná hypotéza predpokladá, že pri učení sú spájané určité nervové bunky prostredníctvom obzvlášť dobre vodivých nervových spojení alebo nových synapsí a napr. opakovania tieto dráhy istým spôsobom "zabrusujú".

V každom prípade zanechávajú obsahy pamäti v mozgu stopy (Engramy). Protichodný proces k pamäti je zabúdanie, avšak tento proces nie je ešte objasnený, pričom je však isté, že obsahy dlhodobej pamäti nemôžu byť do vedomia vyvolané vždy, v hypnóze naproti tomu sú ale predsa často už "zabudnuté" obsahy pamäti vyvolateľné.

Potiaľ lexikológovia, ktorí aj zreteľne poukazujú na to, že dnešná veda musí ešte veľa vecí zdôvodniť a mnohým tajomstvám musí ešte prísť na stopu. Pritom je tu myslené zvlášť na "zabúdanie", ktoré vedci dodnes ešte nezvládli zdôvodniť, hoci riešenie na to je tak jednoduché, totiž, že zodpovedný za to sú nečistota a odpad ako i zlé a škodlivé z materiálneho vedomia, ako už bolo vysvetlené. To rieši tiež záhadu toho, čo tu je uvedené slovami:

Wissenschaftler bis heute noch nicht zu ergründen vermochten, obwohl die Lösung dafür so einfach ist, nämlich dass dafür der Unrat und Schutt sowie die Unbill usw. des Materiell-Bewusstseins zuständig sind, wie bereits erklärt wurde. Das löst auch das Rätsel dessen, das da angeführt wird mit den Worten:

Der dem Gedächtnis gegenläufige Vorgang ist das Vergessen, doch ist dieser Vorgang noch völlig ungeklärt, **wobei jedoch sicher ist, dass Inhalte des Langzeit-Gedächtnisses nicht immer ins Bewusstsein gerufen werden können; in Hypnose dagegen sind oft bereits 'vergessene' Gedächtnis-Inhalte aber doch noch abrufbar.**

'Vergessenes' ist also wider jede negierende Theorie, dass dieses einfach 'vergessen' bleibt, also doch noch abrufbar. Das heisst, dass also einmal 'Vergessenes' doch wieder vom Gedächtnis als Erinnerung an das Bewusstsein freigegeben wird oder werden kann, wenn bestimmte Umstände dazu in Erscheinung treten. Die Lösung dafür ist simpel einfach:

Wird der Schutt, die Unbill und der Unrat und sonst alles das materielle Bewusstsein Belastende von diesem abgezogen, vernichtet und vertilgt, dann funktioniert auch die Kommunikation zwischen dem Materiell-Bewusstsein und dem Gedächtnis wieder, und zwar je nach dem Grad, wie das Bewusstsein von seiner Last und Hemmung befreit worden ist. Wird das Bewusstsein nicht mehr durch Unrat, Gift, Schutt und Unbill oder durch sonstige Übel wie Kummer und Sorgen sowie andere Dinge belastet, dann kann es sich wieder mit dem Gedächtnis verständigen, das dann praktisch automatisch auch 'schon längst Vergessenes' wieder freigibt.

Protichodný proces k pamäti je zabúdanie, avšak tento proces nie je ešte vôbec vysvetlený, **pričom je isté, že obsahy dlhodobej pamäti nemôžu byť do vedomia vyvolané vždy; v hypnóze naproti tomu sú ale predsa už "zabudnuté" obsahy pamäti vyvolateľné.**

"Zabudnuté" je teda proti každej negujúcej teórii, že toto jednoducho zostane "zabudnuté", teda predsa len ešte vyvolateľné. To znamená, že teda raz "zabudnuté" je predsa len pamäťou ako spomienka uvoľnené do vedomia alebo môže byť uvoľnené do vedomia, ak sa zjavia isté okolnosti. Riešenie pre toto je veľmi jednoduché:

Ak bude odpad, nečistota a zlo a všetko to čo zaťažuje materiálne vedomie premiestnené, zničené a pohltené, potom opäť funguje i komunikácia medzi materiálnym vedomím a pamäťou a síce podľa stupňa, ako bolo vedomie oslobodené od jeho záťaže a brzdy. Ak nebude vedomie viac zaťažované odpadom, nečistotou, škodlivosťami alebo iným zlom ako sú zármutok a starosti alebo inými vecami, môže sa opäť dorozumievať s pamäťou, ktorá potom prakticky automaticky zase uvoľní tiež "už dávno zabudnuté".

Tak jednoduché je to teda, na to aby človek spoznal pravdu, skutočnosť, nemusí byť ešte žiadnym spôsobom vedecky vzdelaným, ako to mnohí "vzdelanci" predpokladajú – žiaľ.

Avšak ešte musí byť poukázané na jeden bod, o ktorom nepadlo

So einfach ist das also in Wahrheit, eine Tatsache, um die zu erkennen man in keiner Weise wissenschaftlich gebildet sein muss, wie viele der 'Gebildeten' dies annehmen – leider.

Nun ist jedoch noch ein Punkt anzusprechen, von dem bisher noch mit keinem Wort die Rede war, und zwar die Vererbbarkeit des Gedächtnisses. Diese Vererbbarkeit bezieht sich darauf, dass durch die Zeugung von Nachkommen durch bestimmte Vorgänge, die hier leider nicht erklärt werden dürfen, auch Vererbungen von Gedächtnis-Impulsen erfolgen. Daher kommt es auch, dass Nachkommen oft über Informationen im Gedächtnis verfügen, die zuvor nur bei deren Eltern existierten, und die sowohl in den mütterlichen als auch in den väterlichen Bereich hineinbelangen. So kommt es vor, dass Nachkommen über Gedächtnis-Informationen verfügen, die in keiner Weise aus einem ihrer eigenen Wahrnehmungsbereiche irgendwelcher Art herkommen, sondern vom leiblichen Vater oder von der leiblichen Mutter.

Es muss auch noch ein Wort gesprochen werden über die Merkfähigkeit des Menschen, die vom einen zum andern sehr verschieden sein kann. Die Qualität des Gedächtnisses ist aufgebaut auf der Merkfähigkeit der betreffenden Lebensform und ist individuell also sehr verschieden. In erster Linie hängt die Merkfähigkeit des Menschen davon ab, wie intensive seine Konzentration auf eine Wahrnehmung irgendwelcher Art ausgerichtet ist. Je grösser die konzentrierte Aufmerksamkeit ist, desto ausgeprägter ist die Merkfähigkeit, denn durch die Konzentration und Aufmerksamkeit wird die Menge und die Qualität dessen bestimmt, was als Information in das Gedächtnis gelangt und mit welcher Kraft es dort gespeichert wird, so also entweder als Prozess und Faktor des Ultrakurzzeit-Gedächtnisses oder des Kurzzeit-Gedächtnisses oder des Langzeit-Gedächtnisses.

Bei der Konzentration resp. Aufmerksamkeit spielt der jeweilige Zustand des Menschen natürlich eine sehr grosse Rolle, so nämlich z.B., ob er oberflächlich ist oder ausgeglichen, pedantisch oder gleichgültig usw. Auch spielt die jeweilige Verfassung eine massgebende Rolle, wie z.B. Ermüdungsgrad, Gefühlsbeteiligung, Mitfühlen und Mitleben, Friedlichkeit, Aggressivität,

ani slovo a síce dedičnosť pamäti. Táto dedičnosť sa vzťahuje na to, že prostredníctvom plodenia potomkov pri určitých procesoch, ktoré tu žiaľ nesmú byť vysvetľované, tiež prichádza k dedeniu pamäťových impulzov. Preto prichádza k tomu, že potomok disponuje často informáciami v pamäti, ktoré predtým existovali iba u jeho rodičov, a ktoré zasahujú tak matkinu ako i otcovu oblasť. Tak sa stáva, že potomkovia disponujú pamäťovými informáciami, ktoré nepochádzajú v žiadnom prípade z ich vlastnej vnemovej oblasti, ale od fyzického otca alebo od fyzickej matky.

Ešte sa musí spomenúť pár slov o schopnosti pozorovania, ktorá môže byť od jedného k druhému veľmi rozdielna. Kvalita pamäti je vybudovaná na schopnosti pozorovania zodpovedajúcej životnej formy a je individuálna, teda veľmi rozličná.

V prvom rade je schopnosť pozorovania u človeka závislá na tom, ako intenzívne je zameraná jeho koncentrácia na vnem istého druhu. Čím väčšia je koncentrovaná pozornosť, tým výraznejšia je schopnosť pozorovania, lebo prostredníctvom koncentrácie a pozornosti je určované množstvo a kvalita toho, čo sa ako informácia dostane do pamäti a s akou silou to tam bude uložené, tak teda ako proces a faktor ultra-krátkodobej pamäti alebo krátkodobej pamäti alebo dlhodobej pamäti.

Pri koncentrácii resp. pozornosti zohráva prirodzene veľkú úlohu i súčasný stav človeka, či je totiž napr. povrchný alebo vyrovnaný, pedantný alebo ľahostajný atď. Rozhodujúcu úlohu hrá tiež aktuálny stav a nálada ako napr. stupeň únavy, podiel citov, pocit súcitu a spolužitia, mierumilovnosť, agresivita, pokoj vo vnútri i navonok ako i mnohé iné sprievodné okolnosti, ktoré hovoria za alebo proti záujmu vstúpenia informácie do pamäti.

Tu ale existuje ešte "druh vstúpenia", ktorý má veľký význam. Pri tomto sa musia rozlišovať rozličné druhy a typy. Tak existuje auditívny alebo akustický typ, ktorý sa môže lepšie koncentrovať na po-

Ruhe im Inneren und Äusseren sowie viele andere Begleitumstände, die für oder gegen das Interesse der einzuprägenden Informationen in das Gedächtnis sprechen.

Da gibt es aber noch die 'Art des Einprägens', die sehr von Bedeutung ist. Hierbei sind verschiedene Arten von Typen zu unterscheiden. So gibt es den auditiven oder akustischen Typus, der sich besser auf etwas Gehörtes konzentrieren und sich folglich dieses auch besser merken kann. Der optische Typus ist auf Gesehenes 'spezialisiert', und der gefühlsmässige Typus spricht eher auf Gefühls-Wahrnehmungen an, während andere auf Vorstellungen oder auf Berührungen oder Düfte und Gerüche usw. ansprechbarer sind, wodurch ihre Merkfähigkeit eben darauf ausgeprägt ist.

Beim Menschen herrscht die höchste **Aufnahmeschnelligkeit** während des Schulalters vor, während die höchste **Aufnahmegenauigkeit** im Alter zwischen 20 bis 25 Jahren liegt. Im Prozess des Alterungsvorganges nehmen Aufnahmeschnelligkeit und Aufnahmegenauigkeit ab, was nicht zuletzt mit der abnehmenden Zellerneuerung und so also mit dem Alterungsprozess direkt im Zusammenhang steht.

Von den Tieren haben (ausser den Mesozoa – Wenigzeller – und den Schwämmen) alle vielzelligen Tiere ein Gedächtnis.

An der Erforschung des Gedächtnisses sind nebst Psychologen, Medizinern, Biologen, Biochemikern und Kybernetikern auch Wissenschaftler vieler anderer Richtungen beteiligt, wodurch die Forschungsmethoden äusserst unterschiedlich sind. Von der heutigen Psychologie werden nebst der eigentlichen 'Erscheinung' Gedächtnis ganz besonders die Bedingungen untersucht, die das Registrieren und Erinnern beeinflussen. Unter informationstheoretischem Aspekt wird das Gedächtnis als Speicher mit einer begrenzten Aufnahmekapazität aufgefasst. In dieser Form soll es als Selektor wirken (Auswahl des Wahrgenommenen und Erlernten) und als Modifikator (Veränderung der Inhalte nach subjektiven wie strukturellen Prinzipien).

Wenn gesagt ist, dass die Qualität des Gedächtnisses auf der Merkfähigkeit der jeweils betreffenden Lebensform aufgebaut ist, dann ist diese Merkfähigkeit nicht nur davon geprägt, wie

čuté a následne si toto i lepšie zapamätať. Optický typ je "špecializovaný" na videné, a citový typ oslovia skorej citové vnemy, pokým druhé reagujú na predstavy, dotyky, vône alebo pachy atď., čím je ich schopnosť pozorovania práve na to zameraná.

U človeka prevláda najvyššia **rýchlosť prijímania v školskom veku**, pokým najvyššia **presnosť prijímania** leží medzi 20 až 25 rokom. V procese starnutia sa rýchlosť a presnosť prijímania znižujú, čo v neposlednom rade súvisí so zníženou schopnosťou obnovy buniek a tak teda priamo s procesom starnutia.

Zo zvierat majú všetky (okrem Mesozoa – prvokov – húb) viacbunkové živočíchy pamäť.

Na výskume pamäti sa podieľajú popri psychológoch, lekárch, biológoch, biochemikoch a kybernetikoch tiež vedci mnohých iných smerov, preto sú výskumné metódy veľmi rozdielne. Dnešná psychológia skúma popri samotnom "jave" – pamäť obzvlášť podmienky, ktoré ovplyvňujú registrovanie a spomínanie. Z hľadiska informačno-teoretického je pamäť chápaná ako zásobník s ohraničenou kapacitou prijímania. V tejto forme má pamäť pôsobiť ako selektor (výber vnímaného a naučeného) a ako modifikátor (zmena obsahov podľa subjektívnych a štruktúrnych princípov).

Ak je povedané, že kvalita pamäti je vybudovaná na schopnosti pozorovania zodpovedajúcej životnej formy, potom je táto schopnosť pozorovania ovplyvňovaná nielen tým, ako intenzívne je zameraná koncentrácia na vnímanie istého druhu, ale veľmi dôležitú úlohu tu v rozhodujúcej forme zohráva i evolučný stupeň. To ale zase znamená, že tiež rozum a rozvaha ako i celé racio sú rozvinuté, teda v nižšej alebo vyššej forme. Racio je zase ovplyvnené vývojovým stupňom materiálneho vedomia, čím teda rozličné faktory do seba navzájom zasahujú a sú navzájom spojené. Vo vzťahu k schopnosti pozorovania a teda ku kvalite pamäti stáva sa tým jasným a zrozumiteľným, že životná forma na nižšom evolučnom

intensive die Konzentration auf eine Wahrnehmung irgendwelcher Art ausgerichtet ist, sondern es spielt in massgebender Form auch die Evolutionsstufe eine äusserst wichtige Rolle. Das aber bedeutet wiederum, dass auch Vernunft und Verstand sowie die gesamte Ratio überhaupt entwickelt sind, so also in niedrigerer oder in höherer Form. Die Ratio wiederum ist geprägt durch den Entwicklungsstand des materiellen Bewusstseins, wodurch also verschiedene Faktoren ineinandergreifen und miteinander verbunden sind. Im Bezug auf die Merkfähigkeit und also die Qualität des Gedächtnisses wird dadurch klar und verständlich, dass eine Lebensform mit einem niederen Evolutionsstand eine geringere Fähigkeit der Gedächtnis-Speicherung aufweist, als dies bei einem höher evolutionierten Wesen der Fall ist. Ein Mensch mit einer geringen Gesamt-Entwicklung vermag also nicht gleich hohe Gedächtnisqualitäten nutzbar zu machen und aufzuweisen, wie dies für einen Menschen der Fall ist, der in einer hohen Evolutionsstufe lebt. Natürlich können z.B. bei Mensch und Tier besonders ausgeprägte Gedächtnisqualitäten in Erscheinung treten, auch wenn die betreffende Lebensform auf einer noch 'unterentwickelten' Evolutionsebene lebt oder bewusstseinsmässig geschädigt ist, doch weisen diese besonders ausgeprägten Gedächtnisqualitäten dann äusserst spezifische Formen auf. Das bedeutet, dass solche besonders ausgeprägten Gedächtnisqualitäten auf ein spezielles Gebiet ausgerichtet sind und sich nur in diesem zu bewegen vermögen. Dabei kann es in Erscheinung treten, dass ein bewusstseinsgeschädigter oder ein bewusstseinsmässig noch armütiger Mensch ein perfektes photographisches Gedächtnis aufweist oder ein Rechengenie sondergleichen ist, dem kein Computer standzuhalten vermag. Eine Tatsache, die darauf beruht, dass die betreffende Lebensform trotz ihrer bewusstseinsmässigen Behinderung, Beschränktheit, Schädigung oder Unterentwicklung usw. sich doch bewusstseinsmässig auf einem speziellen Gebiet hoch entwickelt hat, vielleicht eben höher als normal, weshalb alles andere nachteilig beeinflusst wurde, wodurch die Gesamt-Evolution darunter zu leiden hatte und gehemmt wurde.

stupni vykazuje menšiu schopnosť pamäťového ukladania, ako je to u bytosti na vyššom evolučnom stupni. Človek na nízkom stupni celkového vývoja nie je teda hneď schopný využiť a ukázať vysoké pamäťové kvality, ako je to v prípade človeka, ktorý žije vo vysokom evolučnom stupni. Samozrejme sa môžu napr. u človeka a zvierata zjaviť obzvlášť výrazné pamäťové kvality, aj keď dotyčná životná forma žije ešte na "nedostatočne rozvinutej" evolučnej rovine, alebo je poškodená čo sa týka vedomia, predsa však vykazujú tieto obzvlášť výrazné pamäťové kvality mimoriadne špecifické formy. To znamená, že takéto obzvlášť výrazné pamäťové kvality sú zamerané na špeciálnu oblasť a sú schopné sa iba v tejto oblasti pohybovať. Pri tomto sa môže objaviť, že človek, ktorého vedomie je poškodené, alebo ktorý je vedomostne ešte chudobný má perfektnú fotografickú pamäť, alebo je taký počítačový génus, ktorému nie je schopný čeliť žiadny počítač. Skutočnosť, ktorá spočíva v tom, že zodpovedajúca životná forma sa napriek jej na vedomie sa vzťahujúcej prekážke, ohraničenosti, poškodeniu a nedostatočnej rozvinutosti atď. predsa len vysoko vyvinula a to v špeciálnej oblasti, možno viac ako je normálne, preto potom všetko ostatné bolo nevýhodne ovplyvnené, čím utrpela a bola brzdená celková evolúcia.